

ABONAMENT:

Pe an 6 cor.; pe 1/2 an 3 cor.

Pentru economi numai 4 cor. pe an.

Pentru România pe an 15 Lei.

Manuscripte nu se redau.

LIBERTATEA

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifa cu prețuri foarte moderate.

Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă.

+ Axentie Sever

Națiunea noastră românească are zile de mare jale.

Unul dintre cei mai buni fii ai ei, **Axentie Sever**, fratele de arme a marelui erou **Avram Iancu**, s'a stîns dintre cei vii, la Brașov.

Istoria neamului nostru românesc din Ardeal și Ungaria, istoria prin sute de ani atît de săracă în fapte deosebite, mari, să oprește înviorată la 1784, pînă să dea de o stațiune peste care ochiul nu-i mai lunecă așa monoton ca peste firul simplu al veacurilor de pînă aci, că aci găsește o înălțare, o movilă de fapte, la care trebuie să se oprească, să le cerceteze și în jurul căreia vede plutind umbre mărețe, umbre nobile, și zburînd în juru-i suflete curate ce fuseseră răpite de ideile înalte la fapte mari. Apoi iar lunecă pe drumul monoton al poveștii neamului, pînă la 1848, unde dă de o nouă movilă de fapte mari, de zbuclimări bărbătești, de îngrămădire a sfortărilor unui neam voinic, dar' legat în lanțuri tari.

La acest loc înălțat, istoria să oprește mai îndelung ca la ori-care alt punct înaintaș, și admiră flamura albă, curată ca sufletele celor ce au înălțat-o, pe care e scris gîndul ce a împins pe oameni la fapte și a adunat pe frați cu strigăt de pătrunzător tulnic ce dă plăcuți flori, și i-a astrîns, zeci de mii, cînd pe »Cîmpul-Libertății«, cînd sub steagurile războinice, și i-a împins val în calea morții, întru apărarea cinstei și drepturilor oropsitului lor neam!

Și iarăși vede suflete plutitoare în jurul înălțatului loc și aude nume de mii de glasuri binecuvîntate; mai ales trei nume: Iancu, Axente și Balint, — și între acestea îndată după al marelui Avram Iancu, vine numele lui

Axentie Sever

cel care la fel de curajos, de hotărît și de viteaz a fost eroului. Ba în unele privințe a fost chiar el sufletul mișcării, căci el era organizatorul, întocmitorul și împărțitorul armatelor și chemărilor, pe cînd Iancu era cuprins de comanda lor mai înaltă.

Luni în 13 August n., s'a stîns dintre noi și acest erou cu suflet mare, care cu arma în mână a dat dovadă iubirii sale de neam în rîndul de viteji dela 1848! S'a stîns și el, apucînd calea vecinicii, fiind în etate de 85 ani.

La Blaj și-a început școala și a sîrșit-o, la Blaj a luat parte la marea adunare de pe »Cîmpul-Libertății«, și la Blaj a dorit să se reîntoarcă în țară și să fie așezat în mormînt aproape de acel legendar »Cîmp al Libertății« și de va-

lurile blîndeii Tîrnave, să audă prin somnu-i lin șoaptele lor cu scumpe și mari amintiri de prin mari vremuri.

Joi a fost așezat spre odichna de veci, în mijlocul unei mări de Români ce au alergat din toate părțile cu cununi de flori și de lauri de au acoperit sicriul lui prețios.

Odichnește în pace suflul al unui fiu brav al neamului!

*

Axentie Sever s'a născut la 3/15 April 1821 în Frăua. A sîrșit școlile în Blaj. La 1847, înainte de revoluție, era profesor de limba română și latină în România. Cînd la 1848 revoluția să aprinsese și mișcase și în România poporul pentru a-și zmulge libertate și constituție, Axente Sever e între cei-ce aștia acolo lumea pentru a cere acele drepturi, — dar' văzînd primejdia și lipsa aici acasă și urmărit dincolo, — să reîntoarse în Ardeal și intră în mișcarea de aici, începînd cu a 3-a adunare dela Blaj. După-ce să începă înarmarea poporului, el intră în foc și fu fruntaș între luptătorii cu arma, pînă la sîrșit.

După revoluție, la 1850 i-s-au îmbiat și lui două medalii mari împărătești, dar' el nu le-a primit, ci, ca și Iancu, a spus: dați poporului român drepturi și despăgubire, nu mie cruci pe piept. A și urmat o sfărîmătură: la 1852 s'a dat bisericilor române 60.000 floreni despăgubiri pentru pagubele avute în revoluție. — Venind însă, tot în 1850, însuși împăratul în Ardeal, a decorat totuși pe Axente cu două orduri (medalii) mari.

De vre-o 13 ani a trăit în Brașov, cam retras, iar de vre-o 2 ani zăcea bolnav în spital, unde l'a și găsit moartea. Eră cercetat de mulți pretini și stimători, cari s'au îmbiat a-l îngrijii la ei acasă, dar' el a respins, spunînd că acolo îi e bine și nu e spre greutatea nimănui. Cu cîteva zile înainte de moarte, s'a mărturisit și cuminecat, ca un creștin bun și evlavios.

Primejdia cea mare.

Guvernul lui Kossuth așa a primit puterea din mâinile Domnitorului, că a făgăduit că va schimba legea de alegeri, dînd vot universal. Acum vrea el să facă ceva, ca să nu să zică, că n'a făcut nimic. Pentru Unguri va fi destul ce face, dar' pentru noi primejdios de tot! Iacă de ce-i vorba:

1. Să aibă drept de vot: Toți acei cari știu ceti și scrie ungurește, ori au alt titlu, ori nu.
2. Toți neguțătorii și meseriașii de sine stătători, și
3. Toți ceti au făcut slujba de soldați.

4. Votarea nu să mai face ca pînă acum la un loc, ci tot notariatul pentru sine, la cancelarie.

Acesta ar fi temeiul viitoarei legi. Ceea-ce va însemna pentru noi o groaznică pierdere. Căci în locul alegătorilor de azi, ar mai intra în liste numai puținii ceti au slujit la

cătane, și cei-ce știu ceti și scrie ungurește! Știința de cetit și scris în limba noastră, nu s'ar număra. Ba cum nu vedem vorbindu-se nimic de cenș (de drept după darea ce plătești), — apoi mii de oameni de frunte ai noștri, cari au avere, sunt plătorii mari de dare, știu carte românească, etc. — ar cădea din listă, pentru-că nu știu ceti și scrie — ungurește!

Mai pune la aceea mișelile cite le vor putea face notarii la luarea protocoalelor de vot, apoi împărțirea de nou a cercurilor în chip și mai afurisit ca azi, — și atunci poți vedea deplină primejdia ce ne așteaptă dela acest guvern!

Tricolorul românesc prigonit și pedepsit.

Alegerea dela Dobra urmează a-și avea răsunetele, prin cari volnicii domni ai zilei, cred că vor înfrica pe Români a mai fi Români și vor face să răsară pe cer mai multe stele maghiarizării. Pe cînd în faptă chiar la dimpotrivă vor ajunge. Iaca cea mai nouă ispravă a prigonitorilor.

În apropiere de casa dlui Dr. Rozvan în Ilia este o cruce, în gura uliței ce duce la biserică. Fetele din Ilia își făcuseră obiceiul a pune în Dumineci și sărbători, cite o cunună de flori pe această cruce, — ca un semn de praznic, ca o împodobire plăcută inimelor creștine mergătoare la biserică.

După alegere, fetele au început a pune pe crucea din uliță cununi mai mari și pe ele afirmate și funde (pantlici) tricolore românești. Indată ce s'a pus înția cunună cu tricolor, gendarmii au confisecat-o (au luat-o și dus-o la ei), și au început prigonirea alor o droaie de fete și feciori, pentru ea.

La sărbătoarea cea mai apropiată, fetele au pus altă cunună, pe care afirmă acum funde (pantlici) singuratic roșii, galbene și vinete, dar' nu în rîndul cum să pun în tricolor, ci ca din întîmplare puse pe cunună. Gendarmilor nici așa nu le-a fost bine. Au mers și au luat fundele de pe cunună, și au lăsat-o fără ele pe cruce. Contra feciorilor și fetelor, au pornit iar' cercetare.

În Dumineca următoare fetele au pus o altă cunună, așa făcută, că florile din ea să dea mîndrul tricolor românesc! — Pe asta gendarmii n'au mai confisecat-o.

Cînd gendarmii au confisecat tricolorul de pe cununa de pe cruce, — în acea zi mai multe fete și-au pus tricolor în păr și în piept.

Au venit gendarmii și le-au confisecat fundele! Răspunsul a fost, că la sărbătorile Rusaliilor, toate fetele și nevestele aveau tricolorul împletit în păr și la cămăși! Gendarmii au avut toată ziua de lucru să caute și să confiște la tricolor.

Dar' fetele, iubind acum prigonitul tricolor și mai tare, și-au căutat alt chip de a-l putea purta: o față își puneau fundă lată roșie, în păr și pe mînele cămășii, alta își puneau tot așa funde galbene și alta vinete. Să luau apoi cite trei alătura, și așa dau cite trei drăguțe sorioare, tricolorul național!

Cum s'ar putea închipui așa ceva în Ungaria, ca pentru acest lucru să nu bagi tu pe fetele nevinovate în — temniță? O, atunci »idea« de stat a fi primejduită rău. Iar Finna dela Ilia are grijă, ca așa ceva să nu să întîmple. Iată într'adevăr judecata ce avem naintea noastră în pricina asta.

Dela fisolgăbirăul Iliei.

...Moiesc Ana gr.-or. jună; Savia Poliac lui Iancu gr.-or. jună; Netti Poliac gr.-or. jună; Savia Poliac lui Mihai gr.-or. jună și Damaschin Crișan, june, (toți din Ilia), să declară de vinovați, pentru-că au pus pe crucea dela gura drumului ce duce la bis. gr.-or. cunună cu pantlică în tricolor național român, și au purtat asemenea pantlică și la git și pentru asta le pedepsesc (pe temeiul ș-lor cutari), cu închisoare de o zi hrînindu-se pe cheltuiala proprie și cu cîte 10 cor., pentru cari în caz de a nu putea fi plătite, vor fi asemenea închise!

În motivare patrioticele fisolgăbirău spune, că strajameșterul de gendarmi a dat raport, că pe crucea numită a găsit o cunună cu pantlică tricoloră și că prin cercetare a aflat că numitele mai sus au pus-o, ba au purtat astfel de pantlică (tricolor) și la git, și »opinia« profundă a gendarmului, pe care solgăbirăul o primește de autoritativă, e, că cei pedepsiți au făcut lucru așa ca o demonstrație în legătură cu alegerea de deputat de atunci. Cei învinuți au tăgăduit că ar fi vrut să »demonstreze« prin acea cunună, dar' apărarea lor e răsturnată prin faptul, că pînă-acum n'a fost obiceiul a să pune acea pantlică și numai ast-an, în preajma alegerii de deputat au început să o poarte cete întregi la plimbări și apoi a să opri demonstrativ naintea crucii unde au pus-o, — prin ce spiritele și așa prea aprinse în fața alegerii, ajunseră a să aprinde și mai tare.

»Tocmai pentru asta — zice de încheiere motivația solgăbirăiască, — și fiindcă e lucru știut, că osîndiții prin fapta lor au sprijinit un astfel de partid politic, a cărui țintă e contrară statului (!) și astfel e adevărit, că fapta lor a fost ca un sămna al aștării dușmănoase în contra statului și a așezemintelor lui« — de aceea a trebuit să-i pedepsească.

Pedeapsa e dictată în 8 August a. c.

*

Cite mai poate visa, Doamne, un cap patriotic, privind o pantlică națională românească. Cite gînduri scrinute trec prin el, văzînd frumosul tricolor românesc!

Dar' ce crede solgăbirăimea Iliei și cele de ori-și-unde, că prin faptul că a pedepsit pe cele 4 Româncuțe drăgălașe dela Ilia și cel 1 junișan, făcînd poporul să privească în ei niște eroi ai iubirii de neam și de colorile naționale, — a ajutat cu ceva la buna

împreună viețuire a poporului nostru număros și înțelegător, cu ei, cu pătura de străini cuibăriți printe noi, cu care ni-să cere mereu să trăim »bine«?

O, găgăușilor dela scaunul solgăbirăesc al Iliei, mare este golăteala în glavele voastre patriotice!

Iată în ce chip de nimic dați voi înșivă adevărită celor ce vi-le spunea chiar fratele vostru Lázár László, fostul deputat, cînd zicea, după alegerea încărcată de păcate ce o făcurăți:

»Nu pot pune jos peana, înainte de a-mi spune părerile și despre nenorocitele noastre stări față cu Românișia.

»E lucru știut, că Românișia sa întărit foarte mult, ca avere și ca număr. O legiune întreagă de bărbați tineri, calificați (cu școli și științe) de ai lor, organizează și încuragiază poporul! Și e de admirat, ba așa putea zice de pizmuit, ținerea laolaltă a acestui popor, deși adesea sărac lipit și fără cultură, și jertfirea de sine pe care o aduce la cuvîntul conducătorilor săi!

»Românișii își așează pașirile lor, de regulă pe temeiul legilor. Și atunci Maghiarii din »apărare de sine«, nu le iau în socoteală acelea! (adece legile). Aceasta amărăște apoi și mai rău pe Români, și îi aștia la atacuri și mai agere! Și această încăerare ce să tot asprește, zădărnicește ori-și-ce împreună lucrare foloșitoare mai mare.

»Am ajuns deja acolo, că azi cele mai mari merite ale slujbașilor administrativi, sunt acelea, de a ști tracta aspru cu Valachii! Mijloacele apoi, nu să privesc!

»Acea ce aici la noi de curge, nu e altă, decît o dare de-a valma fără nici o țintă mai înaltă, mai adîncă și mai nobilă!«

Ba noi credem că sunt fapte criminale chiar contra intereselor bine pricepute ale statului însuși! Căci e departe de a fi spre binele, în interesul, statului aceea, ca vrajba între cetățeni să se tot răs-pîndească și să se statornicească, cum să face prin osînde cum e și cea de mai sus!

X Turneul Z. Bârsan.

Brad, Aug. 1906.

Ne bucurăm din toată inima, văzînd că un artist Român, înțelegîndu-și adevărata lui chemare, a pornit la drum lung și greu, nesocotind toate neajunsurile ce de sigur să țin de viața călătoare a lui. Și n'a pornit la acest drum de altceva, decît ca întru cit îi stă în putință, să pregătească, să creeze chiar, un public cu gust, simț și atragere către teatrul român.

Dar' pe cît ne bucurăm de pornirea lui, pe atît trebuie să ne pară de rău și să ne mîhnim, văzînd că pe vrednicul artist cei cari ar fi mai chemați, — nu voesc să-l sprijinească după cuviință.

La Brad s'a predat drama »Marnarul«, apoi declamații, cărora le-a urmat comedia »Furtuna casnică«.

Predarea a fost reușită pe deplin, ba splendidă chiar. Ce să ține de talentul dramatic al d-lui Z. Bârsan, multe n'am să mai înșir, fiindcă sunt pe deplin incredințat, că tot Românul care are numai puțin interes, căruia îi place teatrul și cunoaște pe dl Bârsan, — îl va recunoaște de un puternic talent dramatic. Atît pot să zic și eu: cînd plînge ești silit să plîngi cu el, — cînd să însuflețește, te însuflețește cu el, — cînd ride, rizi și tu cu el!

Ca declamator dl Zaharie Bârsan, e la culmea artei. In „Satira a treia“ (Eminescu) unde își descrie războiul, își înfățișează lupta așa de curat, încât nici un tablou pictat nu ți-ar putea desluși mai bine, decât cum își spune el cum a fost!

Un puternic sprijin are dl Bârsan în turneul dsale în drăgălașa dsoară O. Brașoveanu, elevă a conservatorului din București, de carea deși la începutul carierei, încă de pe acum să leagă mari nădejdi pentru viitor. E ușoară ca un flutur, mlădie la chip și la graiu, vorbește o limbă frumoasă românească, rostită de o voce plină de armonie.

Cu un cuvânt, acești artiști vrednicesc ca toată lumea românească să le dea tot sprijinul și să privească în ei pe redeşptătorii sentimentului și dragostei publicului nostru către teatrul român atit de mult dorit. Să le dea dovadă vie de incurajare, ca ei să nu desnădăduiască, — așa ca pe viitor să poată gusta și mai bine arta pe care o poartă triumfătoare.

Zbornic.

Priviri din străinătate.

— Din pildele altora. —

Viena, August 1906.

Ca pe ori-care Român, mă interesează tare soartea națiunii mele, — soartea poporului obidit și despoiat din toate părțile, — de cătră tot felul de bidigăanii și lipitori.

Privesc de aici din străinătate desvoltarea, — în unele cazuri numai voința de desvoltare, lipsindu-i tăria, — tuturor așezămintelor noastre culturale, financiare, etc., pe teren social, economic, comercial, — și fac asemănare între sporul ce-l facem noi Românii, și rejezuirea cu care merg alții înainte. Că mai sunt neamuri asemenea obidite, dar avind ele mai multă iscusință, avind în mijlocul lor mulți oameni cu voință de fier, pătrunși de chemarea lor, a-cesta neamuri își arată voința, puterea lor de viață, nu numai cu gura, cum să face une-ori pe la noi, ci în faptă și cu toată bărbăția! Ne-ar putea sluji și nouă de model, dela ei să învățăm!

Un astfel de neam sunt *Cehii*, cari cu drept cuvânt au fost scoși în privința asta la iveală ca pildă clasică în zilele noastre de cătră dl I. I. L. (Ioan I. Lăpădat) în articolul prim din „Revista Economică“ Nr. 19.

Cine lucră cu capul, va ajunge

FOIȚA

Amu el Baht.

de Pietro Balletti.

(Urmare și fine).

Cea mai frumoasă parte a vieții mele am petrecut-o în multe încercări grele a sortii. La urmă m'am retras plin de amare pățanii.

Încă ca copil tinăr am rămas orfan de părinți și un bun prietin al tatălui meu m'a luat sub scutul lui și m'a dus din Toulon la Paris, unde am început școala. Aveam o deosebită plăcere pentru învățatură și învățam cu sete și sirguință, încit la 22 ani aveam diploma cu distincție din științele naturale.

Esit din universitate, voiam să fac o călătorie de studiu și atunci îndată la întia călătorie, s'a întâmplat cu mine așa ceva, ce a lăsat urmări peste întreaga mea viață.

Mă aflam în Cairo unde am făcut cunoștința unui ofiter francez de marină, care să numea „d'Autorel“. Nu-i mirare dacă îndată am legat prietinie, fiind patrioți. — Soția lui murise și el a rămas cu o fetiță de 9 ani, inger de frumoasă. Odată eram împreună într-o cafenea, cind vine un arab, — era un „Amu el baht“ — profet arab, care pentru cițiva piastri, spunea bucurosi la fiecare om viitorul ce-l așteaptă. Prietinel meu d'Autorel mă făcu luător aminte zicind:

„Omul acesta trece de un adevărat proroc. Să vorbește despre el, că

departe, iar' cine numai cu gura, de coadă va avea parte!

La noi toate par'că plutesc într-o amorteală adorabilă, toate merg așa de patriarchal, ca... vai de loc! — Atita să socotește, atita să chibzuește, până cind în urma urmelor să trezesc oamenii tot de unde au plecat, neisprăvind nimica!

Bine zice „Moșu“ în „Economia națională“ a dînsului, zugrăvind popoarele, că: „Neamțul prinde iepurele cu carul cu boi“ (adecă așa de iute merge el cu carul lui). Dar' asta a fost pe vremea, cind aveau și iepurii coada mai lungă, pe cind era lupul cătăl și să pupa cu mielul-n bot.

Acum a mai rămas numai povestea, că „Românul prinde musca cu căciula“. Căci azi Neamțul nu mai prinde iepurele cu carul, ci cu automobilul!

Traim în zilele electricității, trebuie să ne cugetăm și noi la alte mijloace, corăspunzătoare zilelor în care... vegetăm, să putem nu numai ținea pas cu lumea civilizată, dar' să putem da piept și răpune cu ușurință pedecile ce ni-să tot pun în cale!

Carul nostru de lemn, e un car învechit cu totul, care nu mai corăspunde repezeciei din veacul al XX-lea. Trebuie să-l prefacem și noi în automobil, sau în muzeu cu el, înțeleg ideile și trîndăvia de până acum, și să ne facem mărturie despre un început nou, mai bun! — Iar' pentru lucruri de acestea, ne trebuiesc și oameni cu idei nouă, înaintate. De nu-i avem, să ni-i creștem, să-i căutăm.

Avem puțini tineri cu studii înalte în privința aceasta. Și din puținii ciții îi avem, mulți ne părăsesc. Cum ar putea cei rămași singuri mișca bolovanii și curății nomolul adunat de atita vreme? Ce ajung citeva articole scrise cu pricepere de unii tineri cu știință și tragere de inimă și înflăcărați pentru cauză, privind cu nădejdi într'un viitor mai bun, dacă în cele mai multe cazuri nici nu le cetește nime?! — Și apoi și dintre cei cari le ceteșc, unii le trec simplu la ordinea zilei, ne mai bătîndu-și capul cu ele, alții răsucindu-și ciții de sub nas, par'că „indignăți“ spun în tonul ignoranțului: „Ce crede dumnealui, că asta merge numai așa ușor?“

Sigur, că nu merge de sine, dacă n'o împingi!

Mura'n gură nu mai pică, ca'n poveste, — ni-o mîncă ursu dinaintea nasului.

Iar' unora mai optimiști și răbdurii, ferica de ei, — le place a crede arătînd cu degetul în palmă, că dacă a vrea Dumnezeu, crește griu ș'acolea! Cu ajutorul lui Dzeu, zic ei, toate le-om isprăvi!

spune viitorul sigur și deși să tem de el, totuși mulți, foarte mulți sunt cari îl caută spre a le profeti soartea lor.

— „Atunci și mie să-mi spună, că mi-ar plăcea de mi-ar spune viitorul“ — zisei eu și Arabul care tocmai treccea pe lingă masa noastră, înțelegînd franțuzește, salută respectuos și îndată primi a-mi da de noroc... — El să puse jos pe pămînt înaintea noastră, sezînd în chip turcesc, luă o năframă mare galbină, o întinse jos și o presără întreagă cu nisip, — pe care făcu în toate părțile cu degetul linii, ca și cind ar desemna. Apoi tot aceste figuri le desemnă cu ceruză roșie pe o hirtie cu litere arabe. Pe urmă zise:

„Aici e viitorul dtale.“
La aceste cuvinte să sculă repede — și fără ca să aștepte plata, eși și merse afară.

— „Ce om curios,“ zisei eu, întinzîndu-mă după bucata de hirtie, pe care precum spunea el, era viitorul meu întreg. D'Autorel care pricepea limba arabă, începî să cetească și văzui cum să întunecă de-odată.

„Ei, și ce spune scrisoarea?“ înrebeti eu

„Nimic interesant“ — fu răspunsul. Să întălege de sine, că nu m'am liniștit până ce nu am aflat ce era scris pe bucățica de hirtie, care suna astfel:

„Bolvav nu voui fi nici cînd, dar' în schimb voui avea de-a îndura alte încercări și probe de-a sortii, mai grele ca boalele. Peste nouă ani voui lua de soție pe cea mai frumoasă fată din cite am văzut până atunci: Ea va fi de 18 ani — și puțin după că-

Nu mai cit D-zeu își intoarce fața dela cei lenși, — și, durere, pare că și de cătră noi tot cam întors a fost.

Nu-i de-ajuns să ne uităm la păr și oftînd: „Pică pară mălăiață în gura lui nătăfleată“, să așteptăm până face ea bine să pice, — ci, dacă ne trebuiesc fructele, să ni-le culegem în-și-ne!

Urmărisem în timpul din urmă cu luare aminte articolele publicate în „Revista Economică“. Multe probleme frumoase s'au pus în vedere și tot lucrări de mare însămnătate și carcer o deslegare grabnică. Dar', că în ce pas merg lucrurile la noi, voui să arăt cu citeva pilde:

A trecut deja un șir întreg de ani, de cind s'a vorbit de înființarea unor cursuri practice de bancă, — cu scop de a urca nivelul intelectual al funcționarilor de bancă. — S'a discutat asupra lucrului, s'a amintit din an în an, până în urmă conferența a treia a adus hotărîrea, că lucrul acesta — să ia dela ordinea zilei...

Cine cunoaște statul funcționarilor de bancă dela instituttele noastre, cari, — onoare excepțunilor, — și în ziua de azi în majoritate sunt recrutați din toate părțile de oameni, cari nu au cualificația recerută, acela va fi de acord, că prea mulți funcționari ai institutelor noastre de bani, nu sunt și nici nu pot fi la culmea chemării lor, lipsindu-le pregătirea recerută, lucrul neapărat trebuincios pentru înaintarea în viitor a institutelor noastre de bani.

Răul acesta nu numai că cere a fi lecuit fără amînare, dar' trebuia lecuit cu mulți ani înainte de aceasta!

Cu tot dreptul a readus dl I. I. L. trebuința aceasta din nou în discuție, dar' e întrebarea, cum și cind s'a isprăvi?

La popoare cu mult mai înaintate decit noi, au aflat de bine cu mult înainte de asta, a înființa astfel de cursuri practice de bancă.

Așa vedem chiar acum o mare mișcare în privința aceasta în Galizia: de o parte la creștinii, de altă parte la Jidanii, cu toate că din punct de vedere comercial și financiar, stau mai presus ca noi! La academia comercială din Lemberg d. e. s'a înființat de 2 ani un curs practic de bancă, anume pentru funcționari. Cursul ține în lunile de iarnă, 6 luni, și e cercetat de cătră funcționarii de bancă cu studii superioare, absolvenți ai vre-unei academii!, etc., iar' pentru absolvenții de școale comerciale sunt alte cursuri. Jidanii au înființat trei cursuri, cari să țin în lunile Oct., Nov. și Dec.

S'a fost luat hotărîrea, ca băncile românești să cedeze pretenziunile lor ipotecare „Albinei“, și după-cum știu,

sătorie va muri în apa mării. Din această căsătorie să va naște un băiat, care va muri pe cîmpul luptei, iar' eu voui muri tocmai la al doisprăzecelea an din ziua morții fiului meu!

Cind am auzit cetindumi-să soartea cu întreg viitorul meu, îndată mi-a trecut prin mînte, că fiica prietinelui meu d'Autorel, peste nouă ani va fi de 18, dar' pentru aceea am zis una bună de toată profetia și peste două săptămîni am și uitat-o de tot, părăsind și orașul Cairo.

Acum nu vreau să te mai obosesc cu descrierea călătoriilor și a vieții mele din cei nouă ani cari au urmat. Spun numai atita, că tocmai la nouă ani am mers la America, pentru a studia stările de-acolo.

Mă aflam în New-Orleans și aveam carturul la o familie normandă, care sta din bărbat, femeie și o copilă adoptată (primită ca de suflet). Bătrînii erau din cale afară prietinoși și prevenitori față de mine, — numai fata Julietta părea a să feri de ori-ce atingere cu mine. Odată am și întrebato ce poate fi îndemnul înstrînării ei față de mine? Ea nu-mi răspunse, dar' pe lingă un adinc oftat să făcu palidă ca moartea.

Puțină vreme după această scenă, frumoasa Julietta începî a să inprietini și ajunserăm că partea cea mai mare a zilei o petreceam împreună, vorbind și glumind vioiu. Numai cind am rugat-o să-mi spună ceva despre trecutul ei, — văzui cum de-odată să întunecă și din privirea ei îndurerată cetiiu că am atins coarda cea mai simțitoare a inimioarei ei suferitoare. Ea tăcu. Nu-mi răspunse nici un singur cuvînt. Julietta era de o frumuseță uimitoare și eu simțiiu că

și treaba asta s'a pîrîndat prin toate conferințele directorilor de bancă, susținîndu-să în fiecare conferință hotărîrea conferenței de mai nainte. În fapt însă ce s'a întîmplat? Atita cit nimica. S'au predat din 30 milioane a 60-a parte, adecă un fleac de vre-o 1/2 milion. Pricina? Nepătrunderea însemnătății acestui lucru și comoditatea celor mai mulți. „Vai de biet Român săracul!“...

S'a pus în fine pe tapet chestia controlului și a consolidării băncilor pe o bază mai reală, mai durabilă, deasemenea chestiuni de mare însemnătate și grabnice.

Vom vedea în curînd adunîndu-să iarăși cei chemați și vom vedea ce să va naște din sfatul lor.

Că e mai avantajos din toate punctele de vedere și duce mai repede la scop controlul intern a băncilor însăși, consolidate într'o Reuniune, nu mai încape îndoială. Aceasta de mult s'a aflat de adevărat din partea celor chemați!

Dacă ne uităm în Austria, vedem fiecare naționalitate nizuîndu-să din rășputeri, a ținea pas cu vecinul, ba chiar a-l întrece, căutînd a să întări pe toate terenurile, folosind toate mijloacele binevenite. Vedem în toate părțile înființate astfel de Reuniuni de control, la Nemți, la Cehi, la Poloni, la Români din Bucovina, la Ruteni, apoi la Jidani. (Va urma).

Corespondență

Un birău păcătos.

— Cercul Dobrei. —

— Pe cine să razimă „domni“. — Biraele de omenie prigonite, păcătosul purtat de braț. —

Din mult încercatul cerc al Dobrei vă scriu următoarele lucruri, cari ogîndesc în ele viu de tot fondul sufletesc al oamenilor cu care statul și comitatul își împlinesc chemarea sa în mijlocul poporului pe la noi. Iacă ce să petrece:

1. Fislogăbirăul Finna, acest tip de slujbaş volnic și cinic, a pornit cercetare disciplinară (?) contra tuturor primarilor comunali din cercul său, cari la alegerea de deputat au votat cu candidatul național.

Iar' fiindcă dintre primarii abia unul a votat cu omul stăpînirii, — ceialalți, adecă toți, sunt trași la răs-pundere, ca cercetare disciplinară.

Mai auziți așa ceva? Pe cetățeanul cinstit, care are bărbăția a să folosi de dreptul său cetățenesc,

sunt perdut. Nu mai eram stăpîn pe inima și gîndul meu.

Odată, la un prilegiu binevenit, îi descoperii inima, vorbindu-i despre acea taină sfîntă în jurul căreia să învîrte întreaga omenime... Adinc mișcată ea primi iubirea mea, — dar' totodată isbucni într'un plîns amar. De-abia putî ajunge la cuvinte și atunci îmi spuse că ea nu e alta decit Sarah d'Autorel, fiica prietinelui meu din Cairo.

Îndată îmi veniră aminte cuvintele prorociei. Simțiiu cum îmi tremurau toate membrele. Și eram într'adevăr să se împlinescă prorocia lui „Amu el baht“?

Fata, care și ea știa acest secret, zise plîngînd:

— „O! lasă-mă pe mine, lasă-mă și du-te în altă parte a lumii, căci doară bine știi, că ori-cît te-aș iubi de mult, după ce-ți voui fi soție, în scurt timp voui muri.“

După două luni am dus-o la altar, căci simțeam că nu mai pot trăi fără de ea.

În decursul întieii noastre fericiri uitasem amîndoi de spusele mitocanului de mohamedan.

La un an născu băiatul, care era coroana casei noastre și noi trăiam în cea mai desăvîrșită fericire. — Nîmic, nîmic, nu era în stare să întunece cerul fericirii noastre.

După cinci ani, primii o telegramă din Paris, că o rudenie a mea foarte avută, a murit, lăsîndu-mi întreaga avere mie.

După-ce ni-am dat cuvîntul că iarăși ne vom reîntoarce la New-Orleans, urcărăm vaporul toți trei, Julietta, băiatul și eu, și plecărăm

asigurat lui prin legile țării, — să-l iee în prigonire pentru acest lucru cinstit al lui? Așa ceva numai în Ungaria, sub domnia fericitoare koșuthistă să mai poate!

2. Un singur primar, vestitul birău Adam Orșa din , s'a pus cu totul la îndemăna slujbașilor volnici, făcîndu-să în mîna lor unealtă pe care s'o poată folosi la ori-ce lucru, chiar la lovirea în inima mamei sale națiuni, la hulirea ei și a fraților săi din popor. Acest Adam Orșa a ținut vorbiri, ca în numele Românilor (ba în a lui Hantătar!) la primiriile lui Moșkovici; el a umblat cu Jidov după alegere, ca a ajuns ales; el era tot între „domni“, așazicînd la braț cu ei, cu notarașul, cu solgăbirăul, cu deputatul chiar. La o masă cu ei, la un blid cu ei, ba poate că bea și apă dintr'un păhar cu ei!

Dar' auziți, oameni buni, cine e acest Orșa, ce să vîră așa în sinul cald al „domniilor“ și să lipește așa de dl deputat și e îmbrățișat așa de călduros de deputat și de amicii săi Finna și ortacii.

Asupra acestui jupîn birău să află înaintată arătare criminală, fiind învinuit a fi defraudat dela mai mulți săteni din comună pe care o fericeste cu birăirea, felurite sume de bani, păgubînd destul de greu pe bieții oameni cari au fost așa de nepricepuți de i-au încredințat lui banii lor. Păgubirea oamenilor s'a întîmplat așa, că mai mulți economi din comună au cumpărat anul trecut împreună mai multă făină dela negustorul Bordeaux din Deva.

Între ei era și jupînul Orșa. Pentru coperirea creditorului, i-au dat cambiu (vecsăl), pe care jupînul birău s'a scris ca primitor și ortacii ceialalți ca giranți (chizeși). Cind a fost rîndul să plătească rata, oamenii au dus la birău părțile lor de bani, dar' el — după arătarea ce e la judecătoria — n'a trimis banii la creditor, ci i-a oprit la sine. Neguțatorul văzînd așa, a pîrit cambiiu și, firește, judecătoria a făcut hirtie de pîră la toți cei de pe cambiu, și la primitor și la chizeși, și le-a trimis cițitai la pertractare. Dar' oamenii n'au aflat nimic de tot lucrul! S'a ținut pertractarea și au fost judecați la plată toți la olaltă, punîndu-li-să, firește, în cîră și toate cheltueile, destul de mari. Dar' banii nici acum nu veniră. Avocatul neguțatorului a cerut execuție pe averile oamenilor, și a intabulat datorita pe averile lor, iar' mai pe urmă ceru și *licitație!* Abia acum aflară și nenorociiu economi că ce primejdie plutește asupra capului lor, — căci până acum nici o hirtie de pîră ei nu căpătaseră, căci frumosul birău Orșa, pretinul dlui Finna

spre Europa. Eram în jurul insulelor „Azore“ cind corabia noastră să izbi de una engleză, pe o noapte neagră și cu neguri dese. Vaporul pe care eram noi, începî să se scufunde și cel englez grăbi spre ajutor, luînd călătorii pe el. Julietta, iubita mea nevastă — a sărit așa fără de noroc în luntrița ce ne aștepta, încit în urma mării rane la cap, a doua zi muri. Mormîntul ei au fost valurile mării spumegînde. A treia profetie alui „Amu el baht“ din Cairo era împlinită.

Acum mă temeam serios de tot ce știam că are să mai urmeze.

Frica și temerea mea era întemeiată, căci pe cind Rene, băiatul meu era de douăzeci de ani, isbucni groaznicul războiu germano-francez. Toți fiii patriei alergau de sine la războiu pentru mîntuirea onoarei și a numelui francez. Cu ei merse și tinărul cu înflăcăratul meu fiu Rene! Și de ce m'am temut așa de mult, s'a și întîmplat! Pe Rene, nici cind nu l'am mai revăzut, — el muri pe cîmpul luptei.

Dureroasa știre a pierderii singurului meu copil, m'a frînt în trup și'n suflet. Am părăsit patria, Franția, voiam să fug, să mă perd dinaintea sortii mele, pe care simțiam că nu o mai pot încunjura. Atunci îmi veni ceva în mînte și umblam eu singur spre a căuta prilejul de a muri — și pentru aceasta săvîrșiam une-ori lucruri și întreprinderi nebune, despre cari sunt sigur că vei fi auzit și dta destule. Dar' toate încercările mele rămăseră zădărnice, mie nu mi-s'a întîmplat nimic și moartea căutată, nu voi a să arăta. În urmă m'am retras cu totul de lume și am

Știri politice

— In Rusia lucrurile s'au liniștit mult. Să pare că nu va trece mult, până să va restabili rânduiala în țară. Izbucnirile revoluționare sunt tot mai slabe și mai rare.

— In Balcani însă e febră nouă. Bulgarii au pornit și ei contra obraznicilor Greci și i-au atacat în orașul Anchiolo pe care l'au prins din toate laturile și l'au ars până la pământ, ucidând sute de Greci. Episcopul grec din oraș a ars de viu în reședința sa. Toată Bulgaria ferbe și adună bani pentru a astringe armate voluntare care să atace pe grecii ce să obrăznicesc în Macedonia.

NOUȚĂȚI

Înmormintarea lui Axentie Sever s'a făcut în Blaj. Trupul mortului erou a sosit în Blaj Mercuri noaptea, și a fost dus dela gară, între cântări și făclii, de-adeptul în catedrala, care era frumos luminată. Joi d. a. la orele 4 s'a slujit înmormintarea, pontificând însuși Exc. Sa Metropolitanul Mihali cu 14 canonici și protopopi și 2 diaconi, în mijlocul unui public foarte numeros. A fost așezat între mormintele Metropolitanului Șuluț și Tim. Cipariu în fața Câmpului-Libertății, pe care, împreună cu cei doi morți iluștri, au luat parte la marea adunare.

Au vorbit la mormint deputatul Dr. St. C. Pop și adv. Dr. G. Tripon. Măreț și demn!

Dr. Stefan Popp, fostul nostru redactor răspunzător, care s'a află azi în Bistrița, este mereu chemat la judele cercetător de acolo pentru procesul de presă ce e pornit contra „Libertății”. In 7 Aug. a fost iar citat, spunându-i-să că recursul contra punerii sub acuză, i-a fost respins, deci i-să pregătește de procuratură actul mai departe. Sunt improcusuați doi artiștii electorali, a căror pertractare va urma doar în Septembrie înaintea Curții cu jurați din Cluj. Dr. St. Popp a primit cu bărbăție răspunderea legală pentru publicarea articulei și s'a înfățișat la pertractare însoțit de un bun apărător.

Luna lui Septembrie va fi de altfel, o plăcere pentru hămisitele stomacuri patriotice: o foaie ungurească din Cluj zice că s'au pertractat o mulțime de procese a foilor românești, că tot a doua foaie va avea proces și în jumătate din ședințele curții cu jurați, pe banca acuzatilor vor sta tot scriitorii dela foile românești.

„Societatea pentru fond de teatru român” își va ținea Adunarea sa generală în Lipova, în zilele de 15/28 și 16/29 August 1906.

Invităm la această adunare generală pe toți membrii fondatorii, pe viceați, ordinari și ajutători ai societății, precum și pe toți binevoitorii ei și sprijinitorii culturii românești. Brașov, la 1/14 August 1906. *Virgil Onișiu* m. p., v.-președinte. *Dr. Iosif Blaga* m. p., secretar.

Zah. Bârsan a avut și în Abrud o primire foarte frumoasă și însuflețită, și reprezentanța a avut o reușită strălucită, și ca mulțumire a publicului și ca sfârșit material.

Zah. Bârsan la Lugoj și Caransebeș. — Azi, Simbătă, Zaharie Bârsan și dșoara Brașovean dau reprezentanțe în *Lugoj*, iar mâine, Duminecă sara, în *Caransebeș*.

Bravii Români din amindouă fruntașele centre, primească cu dragoste și căldură pe artiști și alerge la reprezentanțele lor, căci mulțumii și cu inimă înălțate s'au întoarce dela acele reprezentanții!

Darea de venit, sub koșuthisti. Să vede că guvernul nou a dat poruncă secretă celor dela direcțiile financiare, că la croirea dării de venit, ce chiar ăstăn să imparte de nou, să fie cit să poată de aspri și să urce dările cit pot mai sus. Foaia „Az Ujság” are știre că în toată țara s'au simțit acest lucru. Noi am avut privilegiu a o vedea aici la Orăștie. Intreprinzători, meseriași, medici, avocați, neguțători, etc., cari au plătit 50—60 cor. dare de venit, nici unul n'a scăpat acum sub 120—150. Tot peste îndoit, ba pe unii i-a pus și la întreită dare, față de trecut. In acest fel își face guvernul

koșuthist bani ca să copere perderile ce le-a avut statul pe urma puștiierei făcute de ei în cei doi ani din urmă, cit au ținut opăcite dările, prin ce statul a perdut sume uriașe ca camete după dări și ca ștergeri de dări perdate prin aceea că nu s'au astrins la timpul lor.

Boala de vite la Orăștie, stingându-să, intrarea vitelor în oraș s'a deschis de nou, asemenea și tirgul de vite. Cel de porci însă rămâne mai departe oprit.

Regele Angliei la Viena. Să da de nou vestea, că Regele Angliei, Eduard, care acum s'a află la Marienbad, în 7 Septembrie va veni la Viena spre a cerceta pe M. Sa Impăratul-Rege al nostru.

Cununie. Dl. *Dr. Nicolae Schiau* advocat în Mercurea, își va sârba la 28 August n., cununia cu dșoara *Elvira Cristea*, în biserica gr.-or. din Orăștie. Trimitem sincere felicitări!

La expoziție.

In 13 Aug. n. dimineața au plecat din gara centrală a Timișoarei, după cum ne spune „Controla”, în călătoria sa de studiu, reuniunea învățătorilor bănățeni. Comitetul reuniunii învățătorilor conf., din protopresbiteratele bănățene, luase hotărârea, că în vederea înmulțirii cunoștințelor membrilor săi, s'a aranjat o călătorie de studiu până la Constantinopol și cu acest privilegiu să cerceteze totodată și expoziția generală română din București.

Spre îndeplinirea acestui conclud, comitetul și îndeosebi președintele reuniunii dl. Dr. Putici, a înțeles toți pașii de lipsă spre înlesnirea acestei călătorii. Acestor înlesniri ciștigate pentru membrii reuniunii, s'a poate atribui faptul îmbucurător, că numai dela stațiunea centrală din Timișoara au plecat în 13 Aug. sub conducerea dlui protop. Dr. Tr. Putici, mai mulți de 250 de persoane, la cari în drumul lor spre Verciorova, de sigur s'a vor mai alătura pe ația dornici de a face studiu și de a vedea frumoasa expozițiune română din capitala Regatului înfloritor.

Cu trenurile sosite din toate direcțiile veneau membrii reuniunii și cei cari s'au înștiințat a lua parte la această frumoasă călătorie de studiu. Toți plini de bucurie și veseli cu duhul, vorbeau de a lor călătorie.

Dl. Dr. Tr. Putici, conducătorul reuniunii și a trupei călătoare, invită mulțimea să iasă la peron. Acolo s'a fac pregătiri de a s'a așeza în chip corăspunzător în cele șase vagoane ale trenului pregătit de plecare și date spre folosință reuniunii călătoare.

Înainte de urcarea călătorilor în vagoane, membrii reuniunii și-au pus insigniile (coardele) tipărite în cerc, pe pînza vînată, cu inscripția: „Reun. înv. Ban., Timișoara, 1906”. S'au salutat călduros cu prietinii ce i-au însoțit până la gară și apoi au plecat cu bine.

Iar foile din Țară ne spun, că primirea ce s'a făcut acolo Reuniunii a fost foarte însuflețită. Deja la granița oaspeții au fost salutați de cei de dincolo, apoi la gara Bucureștilor. Peste tot locul conducătorul excursiunii dl. Dr. Tr. Putici a răspuns cu căldură urărilor de bună venire.

— In Septembrie vor sosi la București 1000—2000 țărani români din Bucovina, ca să viziteze Expoziția și orașele mai mari din România.

— Reuniunile române de cântări, cari vor merge din tot Ardealul, din Ungaria, Bănat, Bucovina, la concertul cel mare ce s'a va da în Septembrie la Expoziție, vor călători pe trenurile din România cu bilete de tren cu preț redus. Reducerile vor fi de 70% avînd a plăti dar' numai 30% din prețul biletului.

— Un grup de 17 studenți dela gimnaziul din Beiuș au pornit înainte cu o lună și mergînd din oraș în oraș prin comitatul Aradului, Caraș-Severinului, etc., au dat concerte și și-au adunat bani, cu cari au putut apoi călători la București. Și, după-cum spune o foaie din București, bravii studenți au sosit deja la ținta lor!

Biblioteca populară în Cugir. Tinerimea română din Cugir și-a pus

frumosul gînd, de a înființa în această mare și frumoasă comună, o bibliotecă populară, care să fie de folos tinerilor și bătrînilor, ajutîndu-i la procurarea de cunoștințe nouă, și de petrecere plăcută, prin citirea de cărți cit de folos, cit de petrecere. Pentru a sprijini această pornire, tinerimea a arangiat în 5 August n., o petrecere de vară, care a fost foarte însuflețită și reușită, — și la care au făcut suprasolviri benevole următorii, sprijinind scopul bun al tinerimii:

Dr. Aurel Vlad și Dr. Silviu Moldovan, avocați în Orăștie, cite 10 cor.; Ionuțiu Ștefănescu, intrepr., Cugir 8 cor.; Petru Ștefănescu, intrepr., Romoșel, fam. Ciuciu, Vinerea, Mihail Iubaș, preot Vețel, cite 6 cor.; fam. L. Bercian, Iuliu Florea, Orăștie, Ioan Dreghici, Cugir, cite 5 cor.; Bihari Ödön, silvicultor Cugir, Avram Oltean, jude com., cite 4 cor.; Teodor Crișan, preot, Cugir, N. Popoviciu, preot, Vaidei, Ioan Muntean, inv. Cugir, Kiss Béla, Mauró Antal, Zemba Ferencz, Petru Nasta, Procopiu Herlea, not., Cugir, Sim Toderaș, Petru Tănase, G. Berian jun., Ștefan Jeleriu, cite 3 cor.; Simion Oltean 2 cor. 40 fil.; Traian Lupea, inv., Cugir 2 cor. 20 fil.; N. Henția, preot Sărăcsău, Kürdös N., Ștefan Halmaghi, teol. abs., Dr. Csepeli Albert, George Mihaiu, Ioan Maieraș, Georg Belea, Nic. Brânză, Elie Berian, Cugir, cite 2 cor., cărora comitetul arangiator le exprimă mulțumită publică.

Noi dorim ca să vedem cit mai curînd intrupat scopul de a înființa biblioteca, pentru care și Despărțămîntul Orăștie al Asociațiunii le va pune la dispoziție vre-o 30 de cărți bune.

In toamna asta nu va fi controlă militară. Ministrul de honvezi aduce la cunoștință publică știrea, că anul acesta rezerveții dela armata comună și honvezi, nu vor avea să se ducă la controla militară obicinuită.

Bățul pribigiei. In Iunie anul acesta au fost date în Ungaria 12.573 pașapoarte. Au părăsit țara în aceasta o lună, cu totul 7277 persoane, dintre cari 6082 s'au dus în America și 599 în România. Cam a 2-a parte dintre pribegitori sunt Unguri.

Concert pentru — nebuni. In sala mare a casei de nebuni din Pesta, s'a dat în 13 Aug. după amiaz un concert, prin care s'a avut în vedere să se facă un pic de desfătare nenorociților închiși acolo, firește celor mai liniștiți ori în calea vindecării. Au fost duși la concert 300 de bolnavi de aceștia mai liniștiți. Li-s'au cîntat cîntece ungurești și rusești, apoi s'au dat și niște producții stîrnitoare de ris, ca cîntecul împreună (duet) a alor două pisici și alte lucruri vesele, de cari rideau cu voe bună și bieții bolnavi, ca și publicul de față.

Logodnă. Dșoara Grațiella Muntean din Hațeg și dnul Ioan D. Bărsan din Săliște, logodiți. Îi felicităm.

Reuniunea învățătorilor români dela școlălele populare ort.-or. române din protopopiatele aradane I.—VII. își va ținea adunarea sa generală în comuna Pecica-rom., la 29 și 30 Aug. st. n. a. c.

Pentru primirea Reuniunii din partea Pecicanilor s'au făcut și s'a fac pregătirile de lipsă.

Comitetul arangiator, pentru orientarea on. public, vestește următoarele: 1. Plecarea oaspeților dela gara din Arad va fi în ziua de 28 August (la sfta Marie), cu trenul de 4 oare. 2. Sosirea în Pecica la 5 oare p. m. și întimpinarea oaspeților. 3. Incuartirarea oaspeților. 4. Tot în ziua de 28 August seara la 8 oare, sară de cunoștință la hotelul „Heller”. 5. Miercuri în ziua de 29 August dimineața la 7 oare participarea la chemarea Duhului Sfînt și la *adunarea generală*, care s'a va ținea în sfta biserică. 6. La 1 oară d. a. banchet în ospătaria „Heller” și tot acolo seara *Concert*, împreunat cu dans, cînd s'a vor juca jocurile naționale „Călușerul”, „Bătuta” și „Hora”.

Toți acei stimați oaspeți, cari doresc să iee parte și să aibă cuartir gratuit, sunt rugați a s'a înștiința cu trei zile înainte la adresa dlui Ștefan Roja, invăț., totodată acei cari doresc să participe și la banchet. — Prețul banchetului e 2 cor. 50 fil. de persoană. *Comitetul arangiator.*

Principele Bulgariei, Ferdinand, e păzit foarte aspru de poliția sa, căci a ieșit vechi, că vestitul căpitan de hoți Ian Sandarski, care bagă spaimă în bogotanii Bulgari, — petrece în apropiere de principe, pe care ar avea de gînd să-l omore. De teama asta principele stă mai mult închis și numai puțin ieșe pe-afară și și atunci aspru păzit.

Nouă revistă română. „Revista politică și literară” este titlul unei noi reviste, ce va apărea la finea lui August în Blaj. Editor este dl Iunio Br. Hodoșiu, primredactor e dl Aurel Ciato, colaboratori mai mulți scriitori dela noi și din România. Revista va apare deocamdată numai odată pe lună și va costa 10 cor. pe an.

Asociațiunea la Biscaria.

— Adunarea despărțămîntului Deva. —

Deodată cu deschiderea căii ferate Arad-Teiuș, politica de „supremațenie” a guvernelor de pe vremuri, a așezat în coastele comunei românești Biscaria, apriga colonie Piskii. De atunci școala românească din Biscaria s'a și prăpădit, copiii Biscărenilor cercează școala de stat din colonie și în sat întreagă viața românească s'a retras sfioasă și înădușită între zidurile bisericeii.

A fost dar' un gînd bun ca tocmai în această comună să fie filfăit steagul alb al culturii și literaturii poporului român, de comitetul despărțămîntului Deva al Asociațiunii. Adunarea dela Biscaria ne-a lăsat mîngăioasa impresie, că țărani din Biscaria, din Banpotoc și din alte comune apropiate, la vestea venirii steagului Asociațiunii, veseli s'au întrecut în a ridica sârbarea culturii și literaturii naționale și în a sprijini lucrările Asociațiunii.

La adunarea ținută Duminecă în 12 August s'au înscris 43 țărani ca membrii ajutători, s'a arangiat o prea frumoasă expoziție de lucru de mână, s'a dat un concert de feciorii și fetele satului Biscaria și a fost atita veselie, atita însuflețire, încit inima ni-să scâldea în veselia nădejzii de apoi...

Incolo însă, față de această bună pornire a poporului, apoi afară de membrii comitetului și de preotul local, dl Nicolae Șinca, spre rușinea neamului, n'a mai venit *nici un singur preot*, măcar că în despărțămînt sunt peste 40 preoți. In afară de cei „oficioși”, a fost un advocat un funcționar de bancă și un singur invățător!

E lipsă să mai spunem că asta e o rușine? O să înțeleagă cei chemați — dar' nesosiți?

Sărbării culturale i-a premers slujba Dumnezeiască. A servit preotul din loc, cu preoții Petru Mihuc și Hondol și Dr. Cornel Popescu din Deva. Cîntările le-a mintuit corul feciorilor și a fetelor din sat, instruat de un evlavios credincios, aplicat la căile ferate.

Adunarea urmată după liturgie a fost prezidată, în absența directorului bolnav Dr. Alexandru L. Hosszu, de venerabilul protopop al Hunedoarei și vice-director al despărțămîntului dl Avram P. Păcurariu. Secretarul despărțămîntului dl advocat Dr. Iustin Pop din Deva a făcut darea de samă a lucrărilor comitetului în un raport avîntat privitor la rolul Asociațiunii.

Despre starea averii despărțămîntului a raportat dl cassar Dionisiu Ardelean. La înscrierea de membrii s'a astrîns suma de 362 coroane. S'a înscris membru fondator cu 200 cor., dl Dr. Iustin Pop și membru nou ordinar preotul dl Nicolae Șinca, mai mulți membri vechi și-au achitat taxele și cu un îndemn înălțător s'au înscris 43 țărani ca membri ajutători cu cite 2 și 1 coroane.

Dl Francisc Hosszu-Longin pătruns de însămnătatea tinerii vii a memoriei băbăților binemeritați, în un discurs plin de însuflețire și evlavie, a reimprespătat amintirea fericitului preot din Biscaria, neuitatul Nistor Socaciu, care a ridicat biserica, în care s'a ține adunarea și a scris memorii pline de date foarte însemnate cu privire la trecutul românesc a comunelor din jurul Simeriei. Acest prețios manuscris scris în parte cu căire, s'a află de prezent la dl Dr. E. Dăianu, care în curînd va publica părți alese din el.

Amintirea dlui Hosszu a făcut o adîncă impresie, și s'a făgăduit că în

și a deputatului de jidov, nu le dase nici o hirtie, ci toate le oprise la sine!

Cum au aflat oamenii, au mers la solgăbirăul Finna, și i-au descoperit „bravura” birăului său, — dar' nici un folos. Au mers a doua și a treia oară, au mers de patru ori până acum și au cerut să facă rânduială și să-l silească pe birău a purta el toate cheltuețile pentru năcazul ce prin purtarea sa necredincioasă le-a făcut, — dar' nici după patru rînduri de arătări, fisolgăbirăul Finna n'a început cercetare asupra birăului păcătos!

Dar' asupra primarilor cinstiți cari au avut bărbăția a vota după sufletul lor, liber, — asupra acelora iute a introdus cercetare, că de ce au făcut un lucru la care legea le dă drept, — asupra lui Orșa însă nu are vreme să introducă cercetare că de ce săvrîșește lucruri oprite de lege!

Apoi nu, că Orșa ține vorbiri pentru fisolgăbirău și pentru deputatul lui, Orșa poate face și păcate cit de groase — descoperite la judecătorie — că el fiind dat în petece cu „domnii”, n'are să fie urmărit de lege.

Iaca o viuă dovadă, că minciună e și vorba aceea, că la noi cetățenii, ca singuratici, macar ca atari, ar fi de-opotrivă egali înaintea legilor!

Așa ar fi să fie. Așa e pe hirtie. Dar' cită vreme oameni fără suflet sunt puși să păzască de îndeplinirea legilor și împărțirea dreptății ce ele o cuprind în literile ei moarte, — totul e o vorbă goală!

Tot ca semn al curățeniei mijloacelor cu care lucră oameni ca birăul Orșa și prin el mai marii săi, e și faptul următor:

Pentru alegerea de deputat să dăseră bilete la alegători, că fără bilete nu era iertat să intre în Dobra. Aceste bilete aveau să fie date oamenilor prin notari și birae, încă înainte de ziua alegerii.

Printre alegătorii cercului Dobra e și Iacob Nicolae lui Istimie, căruia birăul Orșa i-a înmanat biletul de alegător numai în 2 August, *la trei luni după alegere!*

Firește, pentru atita lucru Finna n'ar ridica, Doamne păzește, degetul cel mic asupra lui Orșa. Dimpotrivă, fiind atari bravuri toate foarte plăcute și folositoare „patriotismului” modern koșuthist, — încă o să-l recomandăm prin fișanul cest nou, să capete și medalie dela Andrassy, tătucul lor.

trăit ca un sihastru. Aici tăcî Charenton, umplî păharele de nou și după ce beură urmă a spune:

Rog nu te supăra pe mine că te-am obosit așa de mult cu istorisirea mea, dar' mine va fi al doisprăzecelea an dela ziua morții fiului meu, — și dta vei ști ce vreau a zice prin asta. Și că profetia s'a va împlini, aceea e un lucru așa de sigur, precum e adevărat că noi doi vorbim acum împreună.

„Iar' acum te rog, scrie testamentul meu, în care las întreaga mea avere la părinții adoptivi a soției mele.

După terminarea testamentului, martorii l'au subscris și eu am plecat din frumosul castel, ce era proprietatea lui Charenton.

Ajuns la locuința noastră întrai în cancelarie, unde soțul meu mă aștepta — și îndată începui a-i povesti istoria cea singură în felul său, și spunînd adevărul nici unul dintre noi, nu voia a crede în profetia mohamedanului. Cu atit mai mare ne-a fost însă mirarea, cînd a doua zi cetirăm în gazete următoarea știre:

„Nenorocire de moarte. Astăzi dimineața, în decursul preumblări cu trăsura, profesorul Charenton fî atins de o nenorocire tragică. Spăriindu-să caii, răsturnară caleasa, așa încit profesorul căzînd pe pardoseala de piatră își zdrobi capul și rămase mort în locul nenorocirei!”

Fără a parea grăi un singur cuvînt, scăpai foaia din mînă și privii mult spre prietinel meu, care nici el nu zise nimic. Amîndoi ne aduserăm aminte de prorocia arabului „Amu el bahti!”

Trad. de V. E. R.

curind să va ridica o cruce potrivită la mormintul binemeritatului Nistor Socaciu.

După asta apoi dl Vasile C. Osvadă a ținut o prelegere economică despre tovarășii, stăruind mai ales asupra tovarășiiilor pentru asigurarea vitelor. Prelegerea a fost ascultată cu mare luare aminte și țărani de față să legătuiau să și facă o astfel de tovarășie. Foarte cu minte lucru ar săvârși!

După adunare a fost vizitată expoziția lucrurilor de mână, adunate din Biscaria și din Banpotoc. Rar așa o bogată expoziție numai din 2 sate! Bogată, frumoasă, cu gust și foarte prețioasă — așa a fost expoziția, rînduită în casele frunțașilor Nicolae și Maria Popenaru.

Am văzut cămăși femeiești de peste 100 ani, cămăși cusute în „revoluția” dela 1848, covoare vechi și nouă, opreguri, măsărițe, costume și fel de fel de lucruri, care de care mai frumoase.

Insuflețiți de cele văzute, oaspeții au și adunat îndată suma de 26 coroane care s'a împărțit la 12 dintre cele mai meștere exponente și anume:

Căta Barb, Paraschiva Barb, Maria Muntean, Maria Popenar, Căta Juncan, Saveta Popenar, Maria Muntean lui Avel, Maria Popenar I. Iuon și dsoara Hortensia Șinca din Biscaria; apoi Evuța Cordoș, d-na Gabriela Bogdan și Susana Bembea din Banpotoc.

Vrednicia pentru această măiastră expoziție îl au în întiul rînd d-na și d-soarele Nic. Șinca din Biscaria, d-nii inv. Bogdan și Bembea din Banpotoc, d-na Ana Biro și alți frunțași din Biscaria și Banpotoc. Laudă lor!

După masa bogată luată la dl părinte N. Șinca, am ascultat concertul feciorilor și fetelor din Biscaria, ținut în lunca de pe malul Murășului.

Bravo Biscăreni și Banpotocenii! Înainte cu steagul alb și curat al culturii și literaturii poporului român!

v.

Fapta singeroasă a unui gendarm nebunit. În noaptea de Luni spre Marți, cătră ziua, un gendarm dela postul Ludaș, de lângă Szabadka, a fost atacat pe neașteptate de nebunie. A luat arma și a adunat toate patronele ce le-a aflat și, cum se făcuse ziua și oamenii porneau spre lucrurile lor, el a plecat pe stradă și arătându-se altfel foarte liniștit, pe câți oameni întâlnea, așa cite unu, ridică pușca asupra lor și îi împușca. Pe cantorul satului l'a întâlnit mai întii; i-a dat glont; apoi a mers mai departe și la o femeie în curte a cerut apă de beut, femeia i-a dat, apoi a împușcat-o. Și așa mai încolo. A împușcat de tot în drumul său asupra alor 11 oameni, din cari doi au murit, vre-o trei să sbat cu moartea, ceialalți răniți mai grav ori mai ușor. Eșise din sat și ajunsese la satul vecin, împușcînd pe cine-i venea în cale.

Erau 5 ore dimineața cînd ceialalți gendarmi au aflat ce să petrece și îndată au plecat 8 inși după el. L'au găsit în satul vecin lângă o clăde de fin cu 5 sticle de bere ce le cumpărase din crîsmă și vrea să le bea.

Comandantul patrului de gendarmi l'a provocat să se dea prins. El s'a uitat mirat la ei, a ridicat pușca și a tras și asupra lor. N'a nimerit însă pe nime, dar atunci un gendarm trase foc asupra lui și-i lovi mîna stîngă. Nebunul ridică pușca de nou, dar atunci glonțul altui gendarm îl izbi în piept și-l culcă mort la pămînt. — S'a aflat că pușcace 80 de gloanțe pe drum în jurul său.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

1905		1906	
9 Iulie		8 Iulie	
Situațiunea sumară.			
ACTIV			
74,235.593	{ 52,076.093 Reserva met. Aur 72,538.690 22,159.500 » trate Aur 29,890.000 }	102,428.690	102,732.265
3,835.536	Argint și diverse monete	2,078.841	1,867.090
41,827.305	Portofoliu Român și Strein	68,967.838	56,632.210
24,011.767	{*) Impr. contra ef. publice 6.658.400 » » » contcurt. 21,371.502 }	27,087.353	28,030.902
11,999.666	Fonduri publice	11,999.876	11,999.924
15,153.610	Efectele fondului de rezervă	14,896.734	14,801.324
2,930.477	» » » amortisirea imob. și mat.	2,910.324	2,908.324
5,699.183	Imobili	5,767.518	5,767.518
575.961	Mobilier și Mașini de Imprimerie	602.733	603.453
25.707	Cheltueli de Administrațiune	857.993	35.894
84,824.930	Depozite libere	81,027.957	84,619.325
—	Compturi curinți	—	—
56,964.268	Compturi de valori	19,040.228	24,557.883
322,084.003		338,150.194	339,312.952
PASIV			
12,000.000	Capital	12,000.000	12,000.000
19,878.642	Fond de rezervă	21,291.642	21,373.442
3,016.596	Fondul amortisirii imobilelor și material	3,158.004	3,222.588
179,975.520	Bilete de Bancă în circulațiune	215,458.160	219,616.820
1,560.783	Dobânzi și beneficii diverse	1,294.014	1,646.498
84,538.877	Depozite de retras	81,027.957	84,619.325
25,435.232	Compturi curente	—	18,567.000
317,141.728	Scomptul 5% *) Dobânda 5%	—	73.025
		338,150.194	361,118.698

Abonamentul nostru.

Prețul regulat de abonament al foii „*Libertatea*”, e 6 cor. Cetitorilor economi din popor, o dăm cu preț redus la 4 cor.

Acolo unde mai mulți vecini să întovărășesc, cel puțin 5 la un loc, și cer să le vină foaia la toți 5 sub o legătură — adică 5 foi, ori mai multe, sub aceeași fașie și adresă, — fiindcă cruțăm și noi la postă și la lucrul administrației, — o dăm cu preț redus de numai 1 fl. 20 cr. (2 cor. 40 fil.) *pecare una foaie.*

(Domnii inteligenți cu prindere mai bună, sunt rugați a nu să folosească scările imbiolate economilor, ci a plăti prețul întreg de 6 cor., căci numai așa putem face cetitorilor din popor astfel de mari ușurări de preț.)

„*Foia Interesantă*” să dă deosebit cu 1 cor. pe un peste prețul „*Libertății*”, din toate formele de sus. Să trimită cu „*Libertatea*” sub aceeași legătură, dar numai celor ce trimit prețul ei deosebit peste prețul de mai sus al „*Libertății*”.

Cei ce nu vreau să aibă și „*Foia Interesantă*”, pot abona „*Libertatea*” și numai singură.

Cu fiecare „*Libertate*” pot merge încă 3—4 „*Foi Interesante*”, pe care cel ce ține „*Libertatea*”, le procură pentru oarecari vecini ai săi, — trimițînd înainte pentru fiecare cite 1 cor. pe un an, ori cite 50 fil. pe jumătate de an.

„*Foia Interesantă*” singură, fără „*Libertatea*”, să poate trimite numai acolo, unde să cer cel puțin 4 numeri deodată, sub o adresă. Acolo merge și fără „*Libertatea*”. Cite 1 „*Foie Interesantă*” singură, pe adresă deosebită, nu să trimită însă nimănu. Ci cel ce vrea să aibă și el „*Foia Interesantă*”, să ceară să-i vină cu „*Libertatea*” pe care o ține cutare om din satul lui, și el va merge să și-o ia dela acela în fiecare Sîmbătă. Așa apoi să poate.

Casă de vânzare

sau de inchiriat.

Casa Nr. 221 din Vaideiu, cu poziție bună, cu dreptul de crîsmărit, sare și boltă, e de vânzare din mîna liberă sau de inchiriat.

Informații dă 1—5
George Gavrilă
din Vaideiu (c. Hunedoarei).

Casă de vânzare.

Casa din strada Castăului Nr. 1^a din Orăștie, constatătoare din 3 odăi, pivniță, șopru, curte spațioasă și finită, să vinde din mîna liberă. Informațiuni mai de aproape să pot căpăta la redacția foii.

Doi băieți

să primesc ca învățăcei în *franzelăria* (chiflăria) dlui *Petru Moga în Sibiu* (Str. Quer No. 1.) Etate dela 16 ani în sus. luați pe 3 ori 2 ani, după învoială. — Condițiile mai amănunțite le dă dl Moga ori administrația foii noastre.

Invățacel de pravălie

care să aibă cîteva clase gimnasiale, să cunoască cît de cît limbile folosite aici, și din casă bună, — să primește în pravălia de manufactură a subscribului.

Ioan Lăzăroiu

comerciant în ORĂȘTIE.
(Szászvárosi)

Candidat de avocat

cu praxă

afli aplicare îndată în cancelaria advocațională a subscribului:

Dr. Aurel Oprea,
adv. în Orăștie.

„PALAVRE”

un drăguț volumaș de schițe scrise cu spirit și cu haz de

GAVRIL TODICĂ

au apărut! Volumaș de 4 coale tipărite; cu 50 bani. Să poate procura la autor în Geoagiu (Algyogy).

Sz. 654—906 végrh.

Arverési hirdetmény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszéknek 1906 évi 1239 sz. végzése következtében Dr. Vlad Aurel ügyvéd által képviselt „Ardeleana” javára Truka Iosif ellen 150 K s jár. erejéig 1906 évi április hó 4-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 910 K becsült következő ingóságok u. m.: szarvasmarhák és sertések nyilvános árverésen eladatnak.

CANCELARIA ARCHITECTULUI ROMÂN:

IOAN NIĞA.

Arad, József főherceg-ut 1 sz.

(lângă „Victoria”).

Mely árverésnek az algyogyi kir. járásbíróság 1906 évi V. 141/2 sz. végzése folytán 150 K tőkekövetelés ennek 1904 évi márczius hó 26 napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 63 K 30 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Algyogyalfalu községében végrehajtást szenvedők lakásán leendő megtartására 1906 évi aug. hó 22-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyogy, 1906 évi augusztus hó 10 napján.

Rusuly Imre

kir. bir. végrehajtó.

Sz. 795—1906 végrh.

Arverési hirdetmény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróságának 1902 évi Sp. II. 68 számú végzése következtében Dr. Vlad Aurel ügyvéd által képviselt „Ardeleana” javára Medrea Vasile és t. ellen 200 K s jár. erejéig 1905 évi november hó 15 foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 782 K becsült következő ingóságok, u. m.: kukoricza, buza, sertés, takarmány szekér és szarvasmarhák nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyogyi kir. járásbíróság 1906 évi V. 503/6 sz. végzése folytán 200 K tőkekövetelés ennek 1901 évi január hó 13 napjától járó 8% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 95 K 87 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Erdőfalva községében végrehajtást szenvedők lakásán leendő megtartására 1906 évi aug. hó 30-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102 § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyogy, 1906 évi aug. hó 10 napján.

Rusuly Imre

kir. bir. végrehajtó

Sz. 797—1906. végr.

Arverési hirdetmény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróságának 1901. évi Sp. I. 217/3 sz. végzése következtében Dr. Vlad Aurel ügyvéd által képviselt „Ardeleana” javára Csucsán Petru és t. ellen 94 K s jár. erejéig 1902 évi május hó 2 foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 620 K becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák, ló, sertések stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyogyi kir. járásbíróság 1906. évi V. 505/8 számú végzése folytán 94 korona tőkekövetelés, ennek 1896 évi decz. 13 nap. járó 8% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 75 kor. 94 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Pojána községében végrh. szenvedő lakásán leendő megtartására 1906. évi aug. hó 31-ik nap. d. e. 10 órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai

értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102 § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyogy, 1906 évi aug. hó 11 napján.

Rusuly Imre

kir. bir. végrehajtó.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102 § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyogy, 1906. évi aug. hó 10 napján.

Rusuly Imre

kir. bir. végrehajtó.

Sz. 657—1906 végrh.

Arverési hirdetmény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszéknek 1906 évi 5747 sz. végzése következtében Dr. Margita János ügyvéd által képviselt „Geogeană” pénztintézet javára Ardesan József ellen 300 K s jár. erejéig 1906 évi június hó 22 foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 630 K becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák és szekér nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyogyi kir. járásbíróság 1906 évi V. 382/2 számú végzése folytán 300 K tőkekövetelés ennek 1905 évi október hó 13 napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 66 K 40 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Nagy-Rápolton végrehajtást szenvedők lakásán leendő megtartására 1906 évi augusztus hó 31-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102 § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyogy, 1906 évi augusztus hó 11 napján.

Rusuly Imre

kir. bir. végrehajtó.

Sz. 752—1906. végrh.

Arverési hirdetmény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az algyogyi kir. járásbíróságának 1906 évi Sp. I. 706 számú végzése következtében Dr. Margita János ügyvéd által képviselt „Geogeană” pénztintézet javára Paszk Petru I. Iosif ellen 153 K 48 fill. s jár. erejéig 1906 évi április hó 12 foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 610 K becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyogyi kir. járásbíróság 1906 évi V. 248/2 számú végzése folytán 153 K 48 fill. tőkekövetelés ennek 1905 évi január hó 15 napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 108 K 94 fill. bíróilag már megállapított költségek erejéig, Homorod községében végrehajtást szenvedő lakásán leendő megtartására 1906 évi aug. hó 27-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102 § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyogy, 1906 évi aug. hó 11 napján.

Rusuly Imre

kir. bir. végrehajtó.